

ĐỀ LUYỆN TẬP - LỚP 11**Năm học 2019-2020***Môn: Ngữ văn**(Thời gian làm bài: 120 phút)***I. PHẦN ĐỌC HIỂU (3.0 điểm)****Đọc đoạn văn bản sau và thực hiện các yêu cầu bên dưới:**

*[...] Giấc mơ đêm cứu vớt cho ngày
 Trong hư ảo người sống phân thực nhất
 Cái không thể nào tới được
 Đã giục con người
 Vươn đến những điều đạt tới
 Những giấc mơ êm đềm
 Những giấc mơ nổi loạn
 Như cánh chim vẫy gọi những bàn tay.*

*Đời sống là bờ
 Những giấc mơ là biển
 Bờ không còn nếu chẳng có khơi xa.*

(Trích “Giấc mơ của anh hề”, Lưu Quang Vũ, Gió và tình yêu thổi trên đất nước tôi- tuyển thơ, NXB Hội Nhà văn, 2018, trang 186-187)

Câu 1. Đoạn thơ trên được viết theo thể thơ nào? (0.5 điểm)**Câu 2.** Chỉ ra 01 biện pháp tu từ được sử dụng trong những câu thơ dưới đây và nêu hiệu quả nghệ thuật của việc sử dụng biện pháp tu từ ấy. (1.0 điểm)

*Những giấc mơ êm đềm
 Những giấc mơ nổi loạn
 Như cánh chim vẫy gọi những bàn tay.*

Câu 3. Theo anh/chị, tác giả muốn diễn tả điều gì qua những câu thơ sau? (0.5 điểm)

*Đời sống là bờ
 Những giấc mơ là biển
 Bờ không còn nếu chẳng có khơi xa.*

Câu 4. Theo anh/chị, tác giả muốn gửi gắm thông điệp gì qua đoạn thơ trên? (1.0 điểm)**II. PHẦN LÀM VĂN (7.0 điểm)****Câu 1 (2.0 điểm):**

Từ nội dung đoạn trích phần **Đọc hiểu** và hiểu biết của bản thân, anh/chị hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 từ) trình bày suy nghĩ về ý nghĩa của “*giấc mơ*” đối với cuộc đời mỗi con người.

Câu 2 (5.0 điểm):

Học sinh chọn một trong hai đề sau:

Đề 1:

Anh/chị hãy trình bày cảm nhận về đoạn trích sau:

Đêm hôm ấy, lúc trại giam tỉnh Sơn chỉ còn vẳng có tiếng mõ trên vọng canh, một cảnh tượng xưa nay chưa từng có, đã bày ra trong một buồng tối chật hẹp, ẩm ướt, tường đầy mạng nhện, đất bừa bãi phân chuột, phân gián.

Trong một không khí khói toả như đám cháy nhà, ánh sáng đỏ rực của một bó đuốc tẩm dầu rọi lên ba cái đầu người đang chăm chú trên một tấm lụa bạch còn nguyên vẹn lần hồ. Khói bốc toả cay mắt, làm họ dụi mắt lia lia.

Một người tù, cổ đeo gông, chân vướng xiềng, đang dậm tô nét chữ trên tấm lụa trắng tinh căng trên mảnh ván. Người tù viết xong một chữ, viên quản ngục lại vội khúm núm cất những đồng tiền kẽm đánh dấu ô chữ đặt trên phiến lụa óng. Và cái thầy thơ lại gầy gò, thì run run bưng chậu mực. Thay bút con, đề xong lạc khoản, ông Huấn Cao thở dài, buồn bã đỡ viên quản ngục đứng thẳng người dậy và đĩnh đạc bảo:

- Ở đây lẫn lộn. Ta khuyên thầy Quản nên thay chốn ở đi. Chỗ này không phải là nơi để treo một bức lụa trắng với những nét chữ vuông tươi tắn nó nói lên những cái hoài bão tung hoành của một đời con người. Thôi mực, thầy mua ở đâu mà tốt và thơm quá. Thầy có thấy mùi thơm ở chậu mực bốc lên không?... Tôi bảo thực đấy, thầy Quản nên tìm về nhà quê mà ở, thầy hãy thoát khỏi cái nghề này đi đã, rồi hãy nghĩ đến chuyện chơi chữ. Ở đây, khó giữ thiên lương cho lành vững và rồi cũng đến nhem nhuốc mất cái đời lương thiện đi.

(Chữ người tử tù – Nguyễn Tuân, Sách giáo khoa Ngữ văn 11 tập 1, trang 113-114, NXB Giáo dục, 2016)

Đề 2:

Anh/chị trình bày cảm nhận về bài thơ sau:

Phiên âm:

*Sinh vi nam tử yếu hi kì,
Khẳng hứa càn khôn tự chuyển di.
Ư bách niên trung tu hữu ngã,
Khởi thiên tải hậu cánh vô thù.
Giang sơn tử hĩ sinh đồ nhuế,
Hiền thánh liêu nhiên tụng diệc si!
Nguyện trực trường phong Đông hải khí,
Thiên trùng bạch lãng nhất tề phi.*

Dịch thơ:

*Làm trai phải lạ ở trên đời,
Há để càn khôn tự chuyển dời.
Trong khoảng trăm năm cần có tớ,
Sau này muôn thuở, há không ai?
Non sông đã chết, sống thêm nhục,
Hiền thánh còn đâu, học cũng hoài!
Muốn vượt bể Đông theo cánh gió,
Muôn trùng sóng bạc tiễn ra khơi.*

(Xuất dương lưu biệt – Phan Bội Châu, Sách giáo khoa Ngữ văn 11 tập 2, trang 4, NXB Giáo dục, 2016)

-HẾT-